

облечи дрехи сирмени
и гуди шапка лустрена,
Засвири с бурията
та ни през Котел преведи,
та ни в Разбойна заведи.
Че стана Иванчо Сивов,
съблече дрехи овчарски,
облече дрехи сърмени
и гуди шапка лустрена,
засвири с бурията,
че ги през Котел преведе
на Разбойна ги заведе,
с червен тюлюбент гледаха –
на Котел хоро играеха,
на Бърдукова поляна.

Иванчо Нончев думаше:
– Гледайте, кардаш, гледайте,
гледайте Стефан вуйчова
каква са ѝ напременила,
моите мили сестрици
се с черно облечени,
те си мене жалеят.